

מצוות – הרמח"ל – חלק ב'

הרמח"ל ממשיך לבאר לנו כיצד מושגת הדבקות בקב"ה על ידי המצוות:

"על ידי המעשים האלה היתה הנשמה מתחזקת וחשך הגוף מתחלש, באופן שהיה מזדכך על ידה זיכוכ גמור, ומתעלים שניהם אל הדביקות בו יתברך.

ולפי שהגזירה גזורה, אין הדבר נעשה בפעם אחת, אך על כל פנים מתחזקת הנשמה בעצמה, והגוף מזדכך בכח אף על פי שאינו נעשה בפועל, וקונה האדם מצב שלימות בכח שיצא אחר כך לפועל בזמן הראוי לו.

אך הסדרים והגבולות האלה, הנה הם **כלל המצוות העשין והלאוין**, אשר כל אחת מהם מכוונת אל תכלית הקנות באדם והעצמים בו אחת ממדרגות המעלה האמיתית שזכרנו, והסרת אחד מעניני החשך והחסרונות, על ידי פועל המצוות עשה ההיא, או המניעה מן הלא תעשה. ואולם פרט המצוות כלם, וכן פרטי כל מצוה ומצוה, הנה הם מיוסדים על אמתת מציאותו וענינו של האדם בכל בחינותיו, ואמתת עניני השלימות המצטרפים, כל דבר בתנאיו וגבוליו מה שצריך להשלמתו. ואמנם החכמה העליונה שיודעת כל זה לאמתו, ויודעת כל עניני הברואים כלם ושימושיהם כמו שבראתם באמת, השקיפה על הכל, וכללה כל המצטרך, במצוות שצונו בתורתו, וכמו שכתוב, ויצונו ה' לעשות את כל החוקים וכו' לטוב לנו וכו'.

והנה שרש כל ענין העבודה הוא, היות האדם פונה תמיד לבוראו. והוא שידע ויבין שהוא לא נברא אלא להיות מתדבק בבוראו, ולא הושם בזה העולם אלא להיות כובש את יצרו ומשעבד עצמו לבוראו בכח השכל, הפך תאות החומר ונטיתו, ויהיה מנהיג את כל פעולותיו להשגת התכלית הזו ולא יטה ממנו"

(דרך השם חלק א, פרק ד, ד-1)

מטרת האדם היא להגיע לשלמותו - לחזק את הנשמה ולזכך את הגוף, וזה באמצעות מעשיו. הקב"ה שיצר את העולם ואת האדם ידע מהם המעשים המביאים את האדם לשלמות, וכלל את כל המעשים המועילים במצוות הכתובות בתורה.